

בס"ד יח' טבת ה'תשפ"ה
 הדלקת נרות - 16:42
 צאת השבת - 17:34
 רבנו תם - 18:06
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ - עלון מס' 1239
 @ ביום שני פטירת הרמב"ם ר' יעקב אביחצירא זי"ע א.
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה,
 זיווג הגון, הצלחה, זרע קודש בר קיימא,
 ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טלפון המערכת : 08-9437333, 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפס"ד: "דברי ידמיהו"
 (ירמיה א')
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמודי השכלתי

פרשת שמות

לא לשכוח כל שבת **שניים בקרא ואחד דרשום**
 "ויוסף היה במצרים"

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בעשה 20:30

מעייני הפרשה:
 ← שיעבוד מצרים וגזרות פרעה.
 ← הולדת משה ולקוחתו לבית פרעה.
 ← משה במדיין ונישואיו לציפורה.
 ← ה' מתגלה למשה בסנה.
 ← משה נשלח למצרים למסור את דבר ה' אל פרעה להוציא את בני ישראל ממצרים.

"ואלה שמות בני ישראל הבאים"
 המלה "שמות" רמוזה על שלוש מצוות שהתורה קוראת להן אות. ש = שבת, מ = מילה, ת = מצוות תפילין.
 על השבת נאמר "כי אות היא ביני ובינכם". על המילה נאמר "ונמלתם את בשר עורלתכם והיה לאות ברית בני ובינכם".
 על התפילין נאמר "והיה לאות על ידכה ולטוטפות בין עיניך".
 ועוד נוטריקון על הפסוק "ואלה שמות" = וחיבב אדם לקרא הפרשה שניים מקרא ואחד תרגום. (ר' סעדיה לוי)
"ראובן שמעון לוי יהודה"
"יששכר זבולון ובנימין"
"דן ונפתלי גר ואשר"

סדר השבטים שנכתב בפסוק זה, אינו כסדר לידתם שהרי בנימין נולד אחרון. אלא ביאר ה"תתם סופר": סידר השבטים ארבעה בני לאה 'ראובן שמעון לוי ויהודה' בפסוק הראשון, ובפסוק השלישי ארבעה בני השפחות 'דן ונפתלי גד ואשר', ובאמצע 'היכל הקודש' - היינו 'יששכר זבולון ובנימין' שהן התורה ומחזיקיה, ואכסניה של שכניה שהוא בנימין.
"והשם בסוף ע"ל שפת היאור" (ב - ג)
 אותו יום היה שביעי בחודש סיון, שכן משה רבנו נולד בז' אדר ושלוש החדשים בהם הצפינה אותו אמו נסתיימו בז' סיון. ובז' סיון קיבל אח"כ משה את התורה על הר סיני, ולכן עמדה לו עתה זכות זו שיהא ניצול. (גמרא סוטה)
"של זבולון" (ג - ה)
 רבי נפתלי מרופשיץ היה אומר: "של נעליך מעל רגליך", ועל נוטריקון נשיכה עקיצה לחישה, כפי שלמדנו במסכת אבות [ב-י] שנשיכתן של תלמידי חכמים נשיכת שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחישתן לחישת שרף. אתה משה "של נעליך", אל תהיה כמו תלמידי חכמים אלה ואל תקפיד על עם ישראל.
"ותחמרה בהמרו ובזפת"
 בזהרה מובא: אמר רבי יהודה, זו תורה שהחמירה הקב"ה במצוות עשה: אמר רבי יהודה, לא תעשה. ונראה שדורש **בחמר - ברמ"ח** מצוות עשה. ובזפת - שם רמז למצוות לא תעשה שהעוברים עליהם, ריחם מסריח כזפת ודבק בהם. (בגדי אהרן)

פינת הניבים והפתגמים
שָׁבֵר כְּלִי = אִדָּם חֲלָשׁ וְרֻצוּץ.
דוגמה: פִּינּוֹן שֶׁהָרֵג אֶת חֲבֵרוֹ הַטּוֹב יִקָּבֵה נִהְיֶה בְּקִלּוֹת רֹאשׁ, הַפֶּה הַנִּהְיָ הַצֵּעִיר לְשֶׁבֶר כְּלִי, וְקִשָּׁה הִיא לְהַכִּירוֹ.
מקור: הַעוֹשֶׂה חֲלָשִׁים מִן הַעֲשִׂיָּה, וּמִן הַחֲרָרָה, וּמִן הַסּוֹבֵב שְׁלֵלִיגָל, וּמִן הַטְּסִינּוֹ, וּמִן הַצִּפּוּיִן, מִכְּפֵי כְּלָים וּמִאֲגַבֵּי כְּלָים, מֵאֲזֵנֵי כְּלָים, מִן הַשְּׁחָלָת וּמִן הַגְּרֻדָּת - טְהוּרֵי. ר' יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר אִף מִן הַקְּצָצוֹת. מִשְׁבָּרְךָ כְּלָים, מִן הַגְּרֻוֹטִים, וּמִן הַמְּסָמְרוֹת, שֶׁיִּדְוֶעַ שְׁנַעְשׂוּ מִכְּלָים - טְמָאִין [כְּלָים יֵא. ג]. (גיבונוכו)

הסיון משול מדוד עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דיני ביצעת הפת בשבת

א. יבצע ממקום שהפת נאפה יפה ביותר, ואם הפת נחרך קצת בעת האפייה מתחתיו, לא יחתוך מהחלק השרוף, אלא יחתוך מהחלק שנאפה יפה, כדי שהברכה תהיה על פת נאה. (ילקוט יוסף, חלק ג' דיני ברכת המזון וברכות עמוד קב)

ב. לא יחתוך את הלחם בשעת הברכה עצמה, דלכתחלה אין לעסוק בשום דבר בעת שמברכים, אפילו תשמיש קל.

ג. צריך לבצוע בשבת על שני ככרות בכל סעודה, זכר למן שנאמר בו "ויהי ביום השישי לקטו לחם משנה". ואחר שibirך המוציא יבצע מן הכיכר התחתון, וכדי שלא יהיה כעובר על המצוות, יניח הכיכר התחתון קרוב אליו יותר מן העליון. וגם הנשים חייבות לבצוע על שני ככרות, כשאוכלות סעודות שבת לבדן.

ד. לכתחילה יש להקפיד שהלחמים יהיו שלמים לגמרי, ולכן לא יסיר את התווית הדבוקה בלחם אלא אחר ביצעתו, כדי שהלחם יהיה שלם בשעת הברכה.

ה. אם אין לו ב' לחמים ללחם משנה, יכול לצרף מצה ויקפיד שתהיה המצה שלימה, ולא סדוקה או שבורה.

ו. ככר לחם קפוא שהוציא והמקפוא אפשר לצרפו לככר לחם אחר ללחם משנה, אם אין לו שני ככרות לחם הראויים לאכילה מיד. ואין צריך להתמקין עד שהככר יופשר מקפואו. וטוב שיאריך בסעודתו עד כדי הפטרת הלחם הקפוא, שלקראת סוף הסעודה יהיה ראוי לאכילה. ואם אפשר בנקל לשאול לחם הראוי לאכילה משכנו, עדיף, אף על פי שעליו להחזיר הלחם לשכנו אחר שibirך עליו.

ז. לחם חתוך, אם כשאוחזו הפרוסה, עולה הככר עמה, חשיב לחם שלם לענין לחם משנה. אבל אם הוא חתוך יותר באופן שכאשר אוחזו הפרוסה אין הככר עולה עמו, לחם פרוס מיקרי, ואין יוצאין בו י"ח לחם משנה. ולכן לחם פרוס אפילו אם הוא מונח כולו בתוך ניילון, אינו מצטרף ללחם משנה.

ח. קודם שibirך המוציא, ייתן שתי ידיו על הלחמים בשעת הברכה. ואין להתחיל לבצוע את הלחם עד שיסיים ברכת המוציא כדי שתהיה הברכה על שתי ככרות שלמות.

ט. מצוה לבצוע פרוסה גדולה שתספיק לו לכל הסעודה. ואף שבחול אין לבצוע פרוסה גדולה, שנראה כרעבתן. ולא פרוסה קטנה, מפני שנראה כצר עין, מ"מ שבת מותר.

י. קודם שיטעם מהפת ייטבל הפת במלח. ולדעת השו"ע בפת שלנו אין צריך לטבל במלח, ומכל מקום מנהיגו על פי הסוד לטבל במלח גם בפת שלנו. ואם אין לו מלח, יטבל הפת במאכל שיש בו מלח, או בסוכר.

יא. נכון יותר שאחר שחתך לעצמו יטעם מהלחם, ואחר כך ימשיך לחתוך לשאר המסובין. ואין המסובין רשאים לטעום מהלחם עד שיטעם הבצוע. ואם יש לפני כל אחד ואחד לחם משנה, יכולים לטעום, אף על פי שהוא עדיין לא טעם. ובאופן שכל אחד בירך לעצמו, אין לענות אמן אחר ברכת חבירו קודם שיטעם מהלחם, ואם ענה אמן, בדיעבד לא הוי הפסק.

יב. אין למסור את הלחם למסובין ביד, שאין מסירה ביד אלא לאבל. ואף לאבל בשבת לא יתן לו בידו, שאין דין אבלות בפרהסיא בשבת. ואין לזרוק את הלחם.

יג. קודם שיאכל יתן מזון לפני בהמתו, שאסור לאכול קודם שיתן מאכל לבהמתו, או חיה או עוף שבביתו, שמזונותיהם עליו. ואסור זה לטעום קודם שיתן לפנייהם מאכל. ואם אומרים שאין זה מעיקר הדין, אלא ממדת חסידות, שנכון והגון מאד לעשות כן. ויש אומרים שדבר זה הוא מעיקר הדין. וגם זה אינו אלא באכילה, אבל בשתייה אדם קודם לבהמה ולעוף.

מכל מלמד השכלתי

השם משה - מה פירושו? ומדוע הסכימה

התורה לשם שיתן ע"י בת פרעה?

"וַיִּגְדַל הַיֶּלֶד, וַתְּבַאֲהוּ לְבַת-פְּרָעָה, וַיְהִי-לָהּ לְבֶן, וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מֹשֶׁה, וַתֹּאמֶר כִּי מִן-הַמַּיִם מִשִּׁיתָהוּ".

א. לדעת יוסף בן מתתיהו מקורו של השם בלשון המצרית (קופטית) ופירושו: מו=מים, שה=ניצל.

ב. לדעת החוקרים, פירוש השם "משה" = להיוולד. והמילה "משה" הינה חלק מן המילה המורחבת: תודמסו. תוד = נולד, מסו = ילד.

לפי רבי מאיר אימיו יוכבד קראה לו: "טוב".

ג. ובויקרא רבא פ"א :

"עשרה שמות נקראו למשה: ירד, חבר, יקותיאל, אביגדור, אבי-סוכו, אבי-זנוח, טוביה, שמעיה, לוי, משה = הרי עשרה". (מדוע לא מוזכר כאן השם טוב

לפי רבי מאיר? צריך עיון!)

ובדברי הימים א' ד' כתוב: וְאַשְׁתּוֹ הַיְהוּדִיָּה יִלְדָה אֶת יֶרֶד אֲבִי דָּוִד וְאֶת חֲבֵר אֲבִי שׁוֹכֵן וְאֶת יְקוֹתִיאֵל אֲבִי זְנוּחַ וְאֶלְהָהּ בְּנֵי בְתוּלָה בַת פְּרָעָה אֲשֶׁר לָקַח מֶרְדִּי.

אשתו היהודיה, זו יוכבד. וכי משבטו של יהודה היתה? והלא משבטו של לוי היתה, ולמה נקרא שמה יהודיה? על שם שהעמידה יהודים בעולם.

מדוע בת 90 שזולדת זהו נס

ואילו בת 130 שזולדת זה לא נס?

רש"י אומר: כאשר משה נולד יוכבד היתה בת 130 שנה. שואלים המפרשים מדוע כששרה ילדה את יצחק, היתה בת תשעים והתורה מספרת שזה נס, שבת תשעים תלד, ומי מלל לאברהם היניקה בנים שרה, וביוכבד לא כתוב כלום?

ואומר המגיד מדובנא זצ"ל משל לשני עניים שנפגשו יחד באכסניא, מספר אחד לשני שבעיר פלונית לא נותנים הרבה כסף לצדקה, ענה לו העני השני שדוקא בעיר זו שהזכרת קבלתי בשפע. שאל הראשון: מתי היית שם? ענה לו בפורים. אמר לו בפורים אין זה חידוש. כולם נותנים אז בעין יפה שכל הפושט יד נותנים לו, אבל אני הייתי ביום רגיל. והנמשל שאצל שרה זה לא היה זמן של נסים, לכן היה בזה חידוש גדול, אבל אצל יוכבד שהיתה בזמן שהיו הרבה נסים, שנולדו ששה בכרס אחד, ובשדה והיה להם שם אוכל וכדומה, לכן לא היה בזה שום חידוש.

סגולות טובות לימי השובבי"ם:

- א. להסתכל באותיות ספר תורה.
- ב. לא להסיח דעתו מן התפילין.
- ג. להקפיד לברך ברכת המזון בכוונה.
- ד. לכוון בברכות השחר ובברכת הכוהנים.
- ה. לזכות להיות מעשרה הראשונים בבית הכנסת.
- ו. להיזהר בנטילת ידיים.
- ז. לא לדבר דברים בטלים בבית הכנסת.
- ח. לא להפסיק בין מים אחרונים לבין ברכת המזון.
- ט. לאכול שיירי הלחם של המוציא.
- י. לטרוח בעצמו בהכנות לשבת קודש.
- יא. להשתדל להזיע בהכנות מצוה.

הכריש

קוראים לי "הכריש". עוסק בנייני נדל"ן. לפני 10 שנים, לא הייתי בדיוק דתי, מה זה לא בדיוק דתי? אתה יודע אצל הספרדים אין דבר כזה, "לא דתי", לכולם יש בבוידעם סבא אחד או שניים שהיו רב גדול או שוחט מוסמך. אין ספרדי שלא זוכר סבתא שמדליקה נרות שבת וסוגרת את העיניים ומתפללת כשהיא מחזיקה את המזוזה ביד ימין. אבל אני הייתי דתי רק בלב, איך שאומרים, לא בדיוק שומר על כל המצוות. כולם יודעים שיש לי חוש ריח להריח עסקת נדל"ן ממיליון קילומטר, לבוא עם מזומנים, לגלגל עניינים עם העורך דין של הלקוח, או האפרטורפוס של המדינה, לקנות בזול למכור ביוקר, ולעשות כמויות של כסף. בדרך כלל אני מביס את כל הסוחרים בשוק שלי, וכשהם רואים אותי במשרד של המכרז, בדרך כלל, הם מתקפלים וחוזרים בשקט לשקט למשרד שלהם.

לפני עשר שנים, הגעתי למשרד עורך הדין שייצג דירה בגודל בינוני פלוס שכונתה ענייה במרכז הארץ. נכנסתי, עשו לי כבוד, כי מכירים אותי. בלובי של המשרד ישבו עוד שני כרשונים וסרדין אחד. אני מכיר את כולם, והם מכירים אותי, קרצתי להם בעין שזיהרו, אבל משום מה הם שידרו לי רוח קרב, כאילו הם הולכים להרים מחירים לשמים, וילחמו על הדירה עד השנימה האחרונה.

אולי לא הבנת, אבל לדירה יש מחיר התחלתי, ומשם עושים תחרות. כל אחד מגביה מינימום 5,000 ש"ח. התיישבנו במשרד עורך הדין, הגישו קפה ועוגיות, ואז נכנסה למשרד אישה דתיה אחת, צנועה, עם פנים עצובות. עורך הדין הודיע לנו שגם היא במכרז. לידה עמד אח שלה, קוראים לו אלברטו, אני מכיר אותו קצת מהשכונה.

עורך הדין התחיל במכרז. "מחיר התחלתי 600,000 ש"ח מי מוסיף?" כרישון אחד אמר 610,000 ש"ח, השני הוסיף עוד 5,000. פתאום, אלברטו המלצר נכנס לסבב ואמר: "תראו חבריה, האישה הזו היא אחותי, אלמנה עם שלושה ילדים קטנים, בקושי שורדת, תעשו לנו טובה, תרדו מהעץ, יותר מ-600,000 ש"ח היא לא מסוגלת לשלם, וגם זה אחרי משכנתא גדולה והלוואות נוספות מהמשפחה. היא מסכנה גדולה, עוברת מדירה לדירה בשכירות, גיהינום".

היא יושבת בצד, מכסה את הפנים עם הידיים, ואני מבין שהיא בוכה אבל לא יודע להחליט אם עובדים עלי או לא. אצל סוחרים שקושים, פוזות כאלה לא עושות רושם. הכרישון מימיני לא ממצמץ, ומעלה ל-650,000 ש"ח, והסרדין עשה שריר נוסף והוסיף עוד 5,000 ש"ח. פתאום אלברטו המלצר צורח "מה קרה לכם? איפה הלב שלכם? מה, הכל כסף בעולם? אין התחשבות?"

אבל הכרישונים האלה עם עורך הדין לא שמים לב, המחיר קופץ ל-670,000. כשיגיע ל-700,000 זה יימכר, למה? - זה המחיר הריאלי של הנכס, גרוש לא יותר.

אני שותק. מעביר עין לכרישונים, עין למסכנה ולאחיה, ופתאום אני מרגיש שהלב שלי מתמסמס.

הרמתי את יד ימיני, וחבטתי על השולחן, כל הכוסות התהפכו, העורך דין כמעט נפל מהכיסא המתנדנד שלו, וכולם הזדקפו בבהלה.

השקט מסביב היה כמו אחרי רעידת אדמה.

"מה עובר עליכם?" צעקתי עליהם.

"יושבת פה אישה אלמנה שעוברת מדירה לדירה, שלושה ילדים קטנים, בקושי מתפרנסת. אתם רצים בלי לב, בלי מצפון, יאלה תעצרו. ויותר מזה, עכשיו אדון עורך דין, אהנו מחזירים את המחיר ל-600,000 ותמחק את הפרוטוקול. הגברת הזו תרכוש את הדירה, והיידה קומו כולם ותחזרו הביתה".

כל הנוכחים במשרד התביישו ממני, עשו אחרה פנה ונעלמו. גם העורך דין יצא גדול וקרע את הפרוטוקול.

"תודה אדון, תודה לך", אמרה לעברי האישה, אבל אני כבר לא הייתי שם. הגעתי הביתה אל הבן שלי שוקי, חוזר

בתשובה טרי שהתחתן לא מזמן.

סיפרתי לו מה קרה, הוא נישק אותי במצח ואמר לי: "אבא, אתה כריש עם נשמה, מיותר רק מרוויחים".

יופי, כל זה קרה לפני עשר שנים, מאז התנהפך עלי הגלגל, עשיתי כמה עסקאות גרועות, קיבלתי גם "עקיצה" קטנה והכסף והרכוש שקעו במצולות ים.

הנושים רדפו אותי ונאלצתי למכור את הדירות שהיו ברשותי, וגם את הדירה של הבן שלי שחזר בתשובה והיה מטופל בשני תינוקות.

"לא נורא אבא, אני לא מתלונן, אשלם שכירות העיקר שתצא מהצרותי", הוא ניחם אותי, ככה זה בני אדם, שמאמינים. ליפול ממגדל גבוה זה נורא כואב, במיוחד שבשוק נחשבתי לכריש, והנה עכשיו אני אפילו לא סרדין. יש אנשים שהסטטיות והמכות מעוררים אותם.

במקום להיכנס לדיכאון ולכעוס על כל העולם החלטתי להיות כמו סבא שלי. עברתי "לגור" רוב שעות היום בבית הכנסת, מתפלל, תהילים, פה ושם בתי משפט, צווי עיקול, הסדרי תשלומים, בקיצור, בית הכנסת ממתיק לי איכשהו את הגיהינום המשפטי והחובות.

נו, וכשיש צרות, הן מגיעות בצורות. הבן שלי, שוקי שחזר בתשובה, מודיע לי ערב אחד - לפני שנתיים - שאשתו חולה קשה... מצאו אצלה משהו... בכיתי כמו תינוק.

הלכנו לכל הצדיקים שחיים וגם לצדיקים שלא חיים. התפללנו, תרמנו מה שיש, אבל איך אומרים, הצדיקה שלו השיבה את נשמתה הזכה לבורא עולם והשאירה אותו עם שני יתומים.

הפכתי לשבר כלי, כי הכיסים ריקים... ומה אני יכול לעזור לו... אתה מבין, בכינו אחד על כתפי השני, ולחשתי לו באוזן "שוקי, אתה הצדיק בין שינוי, ואתה לימדת אותי שהכל טובה..."

"קשה לי להבין, אבל ככה אמרת..."

שוקי בכה ואמר לי, "אבא, אני מאמין בזה, אבל עכשיו נורא נורא קשה לי להרגיש את זה".

בשבוע שעבר התקשר אליי שוקי בני להודיע לי "אבא, אתה מוזמן היום בערב לאירוסין שלי", ונתן לי כתובת. שמחתי נורא, היידה שיתתן דף חדש, ושיהיה במול.

הגעתי עם אוטובוס לשכונה, עליתי קומה שניה הקשתי בדלת. מי עומד מולי פותח תידלת? לא תאמינו, אלברטו המלצר. "מה אתה עושה כאן אלברטו?" אני שואל אותו, והוא כמו יהודי עונה לי בשאלה "ומה אתה עושה כאן ציינו הכריש?". אני מסביר לו "באתי לאירוסין של בני, שוקי" ואלברטו מחייך ואומר "נהדר, גם אני באתי לאירוסין של שושנה אחותי".

בקיצור אני נכנס פנימה, דירה מתוקה. מטופחת, עם המון עצצים, ומנות של צדיקים, וכמובן אקוריום.

אז בוא נסכם. שושנה ושוקי יתחתנו עוד לפני פסח, ויגורו תיודע איפה? **בדירה היא שוויתנו עליה...**

כשרחתי בבליה הביתה הסתכלתי מהמרפסת הרמתי תיראש לשמים ואלמתי לקב"ה "ריבונו של עולם, היה כדאי להפסיד את כל הכסף שבעולם היקר ללמוד פרק בחיים, שמי שמוותר, עושה את זה בעיקר בשביל עצמו".

ישנם דברים שהם מעבר להשגתנו. ישנן מהות ותכלית שמובילות אותנו למקומות מסוימים ומכתיבות לנו מצבים מסוימים שאותם אנו צריכים לחוות. לפעמים אותם מצבים נראים לנו כמצערים ולא טובים, אך הם הכרחיים ונדרשים לטוב הנצחי ולקיום והפיקוד שלנו בעולם. גם כאשר אנו מגלים בחיינו מצבים לא נעימים, לנו שום אפשר לראות את גודל מעשיו של השם יתברך.

אם נבחן היטב את המצב, נוכל לגלות ניסים מדהימים. "במקרה" דברים הסתדרו להם.

השם יתברך יזכה את כולנו למצוא אותו בדברים הקטנים ומתוך כך להגיע לאורות גבוהים, ואולי אפילו למעט מן האור הגנוז לצדיקים.

(קובי לוי, "העתונאי")

מהי "אהבת ישראל"? של נעליך מעל רגליך

נשאלת השאלה: מהו הציווי של השלת הנעליים? הרי אנו היהודים לא חולצים נעליים כשנכנסים לבית הכנסת? (כשונה מבני דודנו הישמעאלים) אם כן מדוע ה' מצווה את משה לחלוץ נעליו?!

והתשובה: משה היה צריך להתמנות כמנהיג על בני ישראל. הוא מצא במדבר בנעליים המגנות עליו מחום החול ומקוצים וברקנים. ה' מבקש ממנו לחלוץ את נעליו כיוון שמנהיג של עם ישראל צריך להרגיש את הצער שמרגישים אחיו ורק כך יוכל להתגייס וללכת ולהוציאם ממצרים. לא מספיק לטפוח על שכם חברי ולתת לו חיזוקים אלא גם כשכואב לו לדעת מה כואב לו ולנסות לעזור לו כמה שרק אפשר על מנת להפחית את הכאב... מי שלא יודע מה כואב לחברו - סימן שאין לו "אהבת ישראל". ה' מבקש משה לפני שהוא ממנה אותו מנהיג, לדעת לכאוב את כאבם.

ההתגלות אל משה היתה ברמה גבוהה, ה' בעצמו, ולכן הוא נדרש להוריד את שתי נעליו. ההתגלות אל יהושע היתה רק ברמה של מלאך, "שר צבא ה'", ולכן נדרש להוריד רק נעל אחת.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

כוחו של חינוך

מדת אדם טוב שכאשר יהיה ריב בין שני ילדים, לא יתעסק האבות ולא יצאו לרוב ריב ביניהם. כי ריב הילדים אינו עושה פירות, ואין לו קיום, כי הם עושים מריבה והם משלימים. אבל ריב האבות עושה רושם והוא פרה רובה, ועל ריב להם וכלימה להם, שיעשו מחלוקת השנאה ומשוקץ לרוב ילדיהם.

ויש רבים מהמון העם אשר זה דרכם (כסל למו) שאוהבים את ילדיהם אהבה רעה, ומראים להם געגועים וחיבה, ואינם מייסרים אותם. ואם יקרב איש לייסר אותם ויכה אותם מכה קטנה על אשר לא טוב עשו, תכף יוצאים אביהם לקראת נשק, ועושים ריב ומדון בפני ילדיהם, ומתוך כך הילדים מרימים ראש, ומוסיפים עזות פנים, ונערים פני זקנים וילבנו.

אוי להם לאבות, שכן גורמין לבניהם, אין זו לאהבה אלא איבה, ולא חיבה אלא חובה, ולא געגועים אלא מעשה תענועים. והאיש הישר הרוצה לזכות נפש ילדיו, אפילו אם נראה לו שהכו את בנו יחידו, על לא חמס בכפיו, יחזיק טובה להמכה בפני בנו, וילמד את בניו שיהא להם בושת פנים, ולא ישיבו דבר להמכים ומחריפים אותם, מטוב עד רע וכך יגרום הדבר לשלום ביניהם. (פלא יועץ אתו י')

עשרים וחמש שנים משדרים את יחוש התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרבני יצחק יוסף שליט"א רח"ו הכנסת "אוהל מועד" ברח"ו הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בעיה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

פרכה והצלה
 לאהרון וצביה ז'רפי יתברכו ברפואה שלמה בנחת ושלוה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות ופרנסה טובה יתגשמו משאלות ליבם לטובה הם וכל ילדיהם והצלחה ורפואה לאיילה בת אביגיל ולנסריה בת סעידה

רפואה שלמה לאיילה
 בת אביגיל עסיס ולנסריה ברדה בת סעידה הקב"ה ישלח להן מזור לרבי אבריהן וש"ס"ה גידיהן. תחזורנה לאיתנו ותזכנה לשנים רבות טובות ונעימות

פרכה והצלה
 לאפרים זוהררה לוי בוכות תרומותם שיברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות אינה ופרנסה טובה והצלחה לכל ילדיהם להבדיל לע"נ מוגלות שמואלאן בת שושנה ז"ל

פרכות ואיחולים
 אבידור והחלה ברכה להולדת הבן הי"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ונחת ושלוה לדוד ויקלין אמסלם ולמשה והבה ברכה לע"נ משה בן סולטן ז"ל

כל הישועות והברכות לניסים וטובה בכוריו
 שתנמו לטעיה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואשר נחת ושלוה לרפואת חדר בת מרים טובה בת דבורה אשר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל

רפואה שלמה לשיטתה מוסאי
 בת אסתר הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרבי אבריה וש"ס"ה גידיה. תחזור לאינה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה יצחק בן דינה ואליהו ז"ל

פרכה והצלה
 יצחק ויהודן רביבו לרגל הולדת הבת יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל לואה, תזכה לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה ותרוו נחת ושלוה מכל יוצאי חלציהם

פרכה והצלה
 שמואל ואורין מוסאי שיזכו לרעי קודש בן-קיימא אביראות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, רבות טובות ונעימות

פרכה והצלה
 מרגלית וסעדיה צברי שיברכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך אושר, בריאות אינה ופרנסה טובה לרפואת מוגלות בת יחיא

רפואה שלמה לטובה בכוריו
 בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרבי אבריה וש"ס"ה גידיה. תחזור לאינה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים

פרכות ואיחולים לתומר וש"ס"ה דידי
 להולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ושנים ויגדל לתורה לחופה ולמעשים טובים ונחת ושלוה לאפרים ומלכה ז' וידי ולאיבונם ועליה נהרי

פרכה והצלה
 הנאל מוריה שהקדו יתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ובני ביתם לשנים רבות וטובות ונחת ושלוה וברכה והצלחה לנווה, תמר ונועם

פרכה והצלה
 ניסים טובה לכרי שיתברכו באושר ברפואה שלמה, ופרנסה טובה. יתגשמו כל משאלותם לטובה ולברכה לשנים רבות והצלחה לכל ילדיהם ומשפחתם

רפואה שלמה לאברהם מלכה
 בן פרלה הקב"ה ישלח מזור ומרפא למזרח אבריו וש"ס"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות

למספחת גולגוליאן הקרה
 צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם במות הצנועה והעניה **סולטנה גולגוליאן** בת שמחה ז"ל שנפטרה השבוע יב טבת הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער

לע"נ הצנועה והענו ליאור ביטון
 בן דינה ואליהו ז"ל כבי טבת פקידת שנתו לע"נ הצנועה והענוה **מרגלית שמואליאן** בת שושנה ז"ל יטי טבת פקידת שנתה

לע"נ הצנועה והענו שולם עובדיה
 בן כמסיה ז"ל כגי טבת פקידת שנתו לע"נ הצנועה והענוה **סולטנה שמחי** בת לימו ז"ל כגי טבת פקידת שנתה לע"נ הצנועה והענו **אבנר קאיקוב** בן פנחס ויוכבד ז"ל כד טבת פקידת שנתו

רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רמאל בן מרים הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרונית בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן רחל בת משה מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרונית בן מרי מנב"ת הרב יעקב ישראליו בן חנה מנב"ת

לע"נ מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה אבשלום יעקב בן חיים ושודיא ז"ל משה בכוריו בן סולטן ואברהם ז"ל אהרון אהאל בן מרים ויוסף ז"ל יאני יעקובי בת גולשן ז"ל נעימה מצליח בת חביבה ז"ל סולטנה גולגוליאן בת שמחה ז"ל

מרכי לארי ז"ל בן שלמה שיחיה

ביגי-שרה לארי בת רבקה ז"ל נריה שארע הי"ד בן ענת וראובן הי"ו אריאל ולפסטל הי"ד בן רחל הי"ו מרדכי נאמן בן חנה-נורו וציון ז"ל אברהם ישראליו בן חנה ויעקב ז"ל רבקה טייירי בת שרה ז"ל שושנה (פרי) נאמן בת שרה ז"ל פרחא אסדגי בת סולטנה ז"ל